

मुकुरः

मुकूल

मुक्ता

२। ६। १०२। मौलिः ३ कौटीरम् ४ उष्णी-
 वम् ५। इति हेमचन्द्रः। ३। ३। ४। मुकुटम् ६
 मौलीकः ७ श्रेखरम् ८ अवतंसः ९ वतंसः १०
 उतंसः ११ उष्णीवकम् १२ कौटीरकम् १३। इति
 शब्दरत्नावली। (यथा, हरिवंशे। ८। ७७।
 “मुकुटपापतस्तस्य काचनी वज्रभूषितः।”
 तथा च महाभारते। १। ३०। १८।
 “रत्नांश्च मुकुटाभ्यां सत्यिनांश्च अधर्वयन्।”
 टाप्। स्त्री, माटगणविशेषः। यथाचैव। ६।
 ४६। २३।
 “कालेहिंका वामनिका मुकुटा चैव भारतः॥”
 मुकुटी, स्त्री, अकृतिमोटनम्। इति शब्दरत्नावली।
 मुकुन्दः, पुं, विष्णुः। तस्य व्युत्पत्तिर्यथा,—
 “मुकुमथयमान्नाथ निर्वाणमोक्षवाचकम्।
 तद्दाति यो देवो मुकुन्दस्तेन कीर्तितः।
 मुकुं भक्तिरसप्रेमवचनं वेदसम्मतम्।
 यस्तद्दाति विप्रेभ्यो मुकुन्दस्तेन कीर्तितः॥”
 इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ११० अध्यायः।
 निधिविशेषः। (यथा, मार्कण्डेये। ६८। ५।
 “यत्र पद्ममहापद्मौ तथा मकरकच्छपौ।
 मुकुन्दो नन्दकश्चैव नीलः शक्रोऽरुमो निधिः॥”
 अस्य गुणादिकं निधिशब्दे उक्तम्।) रत्नमेदः।
 कुन्दरुः। इति मेदिनी। दे, ३८। (यथा च
 पथ्यायः।
 “कुन्दरुस्तु मुकुन्दः स्यात् सुगन्धः कुन्द इत्यपि।”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे।)
 यारदः। इति हेमचन्द्रः। २। १२६।
 मुकुन्दकः, पुं, पलाशुः। केचिच्च मुकुन्दकस्थाने
 मुकुन्दक इति पठित्वा जवणानां सुदं कन्दतीति
 एषोदरादित्वात् दक्षुक् कन्देरत उच्येति व्याच-
 चते। इत्यमरटीकायां भरतः। (यथा, सुश्रुते।
 १। ४६।
 “विश्रीषो तत्र भूयिष्ठं वचकः समुकुन्दकः।”)
 घटिकर्त्रीहिः। यथा, भावप्रकाशे।
 “घटिकः शतपुष्पञ्च प्रमोदकमुकुन्दकौ।
 महायष्टिक इत्याद्याः घटिकाः समुदाहृताः॥”
 मुकुन्दः, पुं, (मोचयति विषयान्तराशुरागमिति।
 अन्तर्भूतव्यर्थे सृ + कः। न्यङ्गादित्वात् कुत्वम्।
 तं उन्द्याद्रीं करोतीति। उन्द + उञ्। एषो-
 दरादित्वात् वाधुः।) कुन्दरुः। इत्यमरटीकायां
 मथुरानाथः।
 मुकुम्, अ, निर्वाणम्। भक्तिरसः। प्रेम। यथा,
 “मुकुमथयमान्नाथ निर्वाणमोक्षवाचकम्।
 तद्दाति यो देवो मुकुन्दस्तेन कीर्तितः।
 मुकुं भक्तिरसप्रेमवचनं वेदसम्मतम्।
 यस्तद्दाति विप्रेभ्यो मुकुन्दस्तेन कीर्तितः॥”
 इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ११० अः।
 मुकुरः, पुं, (मक + “मकुरद्दु रौ” उच्चा० १। ४१।
 इत्यञ्। बाहुलकादकारस्थाने उकारः इत्युज्ज्वल-
 दमोक्तः उरश्च।) दर्पणः। (यथा, नेत्रधे। ४। ५६।
 “कुर करे गुरुमेकमयोधनं
 न्हिरिती मुकुरश्च कुरव्य मे”)।

वकुलदमः। कुलानदणः। इति मेदिनी। रे,
 २०३। मल्लिकापुष्पदणः। इति विश्वः। (यथा,
 मुकुरकुसुमभङ्गानातपन्नं ध्वजं वा
 दधिफलमथ नौकाममतामूलवल्गुम्।
 कमलकलसप्रज्ञं भूषणं काचनं वा
 भवति सकलविद्यैः श्रेयसे रोगिणाञ्च॥”
 इति हारीते द्वितीयस्थाने द्वितीयेऽध्याये।)
 कुलदणः। इति शब्दरत्नावली। कोरकः।
 इति हेमचन्द्रः।
 मुकुणः, पुं, लो, (सुचति कलिकात्वम्। सृ +
 चुलक्। इति भरतः। सुचैरलः। कत्वसुलच्चेति
 कत्वे अकारस्योत्थि मुकुण इति रायः।) ईषद्-
 विकसितकलिका। तत्पर्यायः। कुटुमलः २।
 इत्यमरः। २। ४। १६। (यथा, रघो। ६। ३१।
 उपहितं शिशिरापगमश्रिया
 मुकुलजालमश्रीभत किंशुकैः॥”)
 मकुलः ३ पौटकोरकः ४। इति शब्दरत्नावली।
 शरीरम्। आत्मा। इति घरणिः। (राज-
 पुरुषविशेषः। यथा, राजतरङ्गिण्याम्। ६। २५३।
 “इत्थं जन्मजया राशौ तत्तुल्यगाम्यग्रीहवा।
 यशोधरं शुभधरं मुकुलञ्च सवान्धवम्॥”)
 मुकुटः, पुं, वनसुतः। तत्पर्यायः। मपटः २। इति
 रत्नमाला। अस्य गुणाः। शीतलत्वम्। ग्राहि-
 त्वम्। कषयित्वात्वरनाशिलञ्च। इति राज-
 वल्लभः।
 मुकुटकः, पुं, (मुकुं क्तकति प्रतिहन्ति। क्तक +
 अच् एषोदरादित्वात् वाधुः।) वनसुतः।
 सुगानो इति भाषा। तत्पर्यायः। मपटकः २।
 इत्यमरः। २। ६। ६३। मुकुडः ३ मयडः ४। इति
 श्रीघरः। मपटकः ५। इत्यर्थः। इति भरतः।
 मुकुटकः ६ मुकुटकः ७ मयुटकः ८। इति
 टीकान्तरम्। (तथास्य विषयः।
 “विद्वान्नां विद्यामि श्रेष्ठं पुत्रः यथा-
 क्रमम्।
 यवगोधूमचणका मावासुजाङ्गौ तथा।
 मुकुटकाः कुलत्याञ्च मखराच्छिपुटाक्षया।
 निष्यावकाः कजायाद्या विद्वान्नां किर्तयेत्॥
 इति हारीते प्रथमे स्थाने दशमेऽध्याये।
 सुतान् मखराञ्चकान् कुलत्याञ्च समुकुट-
 कान्।
 आहारकावे यूर्ध्वे च्वरिताय प्रदापयेत्॥”
 इति वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहे च्वराधिकारे।)
 मुकुलकः, पुं, (सृ + बाहुलकादूलच् एषोदरा-
 दित्वात् कुत्वम्। ततः संज्ञार्थां कन्।) दन्ति-
 दृष्टः। इत्यमरटीकायां रामानुजः। (तथास्य
 पर्यायः।
 “विन्ना दन्ती निकुम्भः स्यादुपचिन्ना मुकुलकः।
 दाक्षायणी विश्रला च तथोक्तुम्बरपर्यपि॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम्।
 “दन्त्युदुम्बरपर्यो स्यान्निकुम्भोऽथ मुकुलकः।
 द्रवन्ती नामतश्चिन्नामयोधा मृषिकाक्षया॥”
 इति चरके कल्पस्थाने द्वादशेऽध्याये।)

सुक्तः, चि, (सृ + क्तः।) प्राप्तमोक्षः। मोचितः।
 इति मेदिनी। ते, ४४। नन्दितः। इति शब्द-
 रत्नावली। (वृषविशेषः। यथा, राजतरङ्गि-
 ण्याम्। ७। १६५।
 “सृष्टम्यकच्छस्य जेनकाखस्य तत्तुल्यम्।
 सुक्ती वामानिकं प्राप्नो वृषतेरापतामगात्॥”
 ऋषिविशेषः। यथा, मार्कण्डेये। १००। ३१।
 “अयोध्यामिवाहुञ्च शुचिर्मत्तोऽथ माधवः।
 शुक्रोऽजितश्च सप्रेते तदा सप्तययः स्मृताः॥”)
 सुक्तकं, लो, (सुच्यते स्मेति। सृ + क्तः। संज्ञार्था
 कन्।) जेपणीयास्त्वम्। इति केचित्। (काच-
 विशेषः। यथा, साहित्यदर्पणे। ६। २६५।
 “वृत्तगन्धोन्भितं गदं सुक्तकं वृत्तगन्धि च॥”)
 सुक्तकचुकः, पुं, (कचुक इव कचुकः सुक्तः
 कचुको येन।) अचिरत्पलकचुर्षः। तत्-
 पर्यायः। निर्मुक्तः २। इत्यमरः। १। ८। ६।
 उन्भितकचुकं, चि।
 सुक्तचुः, [सृ] पुं, (सुक्तं सर्वतः चिप्रं च-
 र्येन।) चिह्नः। इति शब्दमाला। सुक्तनेत्रं, चि।
 सुक्तरसा, स्त्री, (सुक्तः रसो यस्याः।) राज्ञा।
 इति रत्नमाला। (विवरणमस्या राज्ञाशब्दे
 ज्ञातयम्।) व्यक्तरसे, चि।
 सुक्ता, स्त्री, (सुच्यते क्। मोच्यते निःसार्यते
 इति वा। सृ + क्तः। टाप्।) राज्ञा। इति
 रत्नमाला। रत्नविशेषः। मोती इति हिन्दी-
 भाषा। अस्या अघिष्ठाची देवता चन्द्रः। इति
 ज्योतिषम्। तत्पर्यायः। मौक्तिकम् २। इत्य-
 मरः। २। ६। ६३। सौम्या ३ श्रौक्तिकेयम् ४
 तारम् ५ तारा ६ भौतिकम् ७ तौतिकम् ८
 अम्भःवारम् ९ शीतलम् १० नीरजम् ११
 नक्षत्रम् १२ इन्द्रजम् १३ जम्पीः १४ सुक्ता-
 फलम् १५ विन्दुफलम् १६ सुक्ताका १७ श्रौक्ते-
 यकम् १८ शुक्तिमण्डिः १९ शशिप्रभम् २०
 खण्डम् २१ हिमम् २२ हिमवजम् २३ सुधा-
 शुभम् २४ शुधाशुरजम् २५। जम्पीस्थाने जर्षं
 शशिप्रभस्थाने शशिप्रियं हिमवजस्थाने हेम-
 वर्तं सुधाशुभस्थाने भूरुहं इति च पाठः। इति
 राजनिर्घण्टः। श्रौक्तिकम् २६। इति भाव-
 प्रकाशः। सुक्तिबीजम् २७ हारी २८। इति
 शब्दरत्नावली। कुवलम् २६। इति जटाधरः।
 अस्या गुणाः। वारकत्वम्। शीतलम्। कषा-
 यत्वम्। खाडुत्वम्। खेखलत्वम्। चक्षुष्यत्वञ्च।
 तद्धारण्युक्तः। पापालम्पीविनाशिलम्। इति
 राजवल्लभः। दृष्टत्वम्। वज्रपुटिदृष्टञ्च। इति
 भावप्रकाशः। * अपि च।
 “मौक्तिकञ्च मधुरं सुशीतलं
 दृष्टिरोमशमनं विषापहम्।
 राजव्यपारिकोपनाशनं
 शीथवीर्यवजपुटिदृष्टनम्॥”
 अस्या जलचक्रं यथा,—
 “नक्षत्राभं सुहमत्वन्तुसुतं
 क्षिगर्धं स्यूतं निर्मलं निरगन्धञ्च।